

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 17 października 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił Z. W. (1) prawa do emerytury na tej podstawie, że na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze. Do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. od 1 grudnia 1975 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku monter urządzeń instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych oraz na stanowisku spawacz gazowy, ponieważ na zaświadczeniu brak jest czasookresów zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach pracy, udokumentowano wykonywanie pracy w szczególnych warunkach na różnych stanowiskach pracy z powołaniem się na różne działy i pozycje przepisu resortowego.

Organ rentowy ustalił staż sumaryczny na 25 lat, 9 miesięcy i 25 dni. Wskazał, że wiek emerytalny ubezpieczony osiągnie w dniu 22.10.2017.

/decyzja k. 12 akt ZUS/.

W dniu 20 listopada 2017 r. wnioskodawca złożył odwołanie od decyzji ZUS wnosząc o jej zmianę i przyznanie emerytury, ewentualnie o uchylenie decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wniósł o uznanie zakwestionowanych okresów za pracę w szczególnych warunkach na stanowisku monter urządzeń i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych oraz przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym.

/odwołanie k. 2-3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie argumentując jak w uzasadnieniu decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 11/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca Z. W. (1), urodzony (...), wniosek o emeryturę złożył w dniu 22 września 2017 r. Nie przystąpił do OFE / okoliczność bezsporna, wniosek k. 1 akt ZUS/.

Przed organem rentowym wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. udokumentował staż ubezpieczeniowy w wymiarze co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych /okoliczność bezsporna/.

Ubezpieczony ukończył w 1975 r. (...) Szkołę Budowlaną w zawodzie montera rurociągów przemysłowych /kserokopia świadectwa ukończenia zasadniczej szkoły zawodowej k.8 /

W okresie od 1 lutego do 18 czerwca 1975 r. wnioskodawca odbył kurs spawania gazowego /kserokopia książki spawacza k. 7/

W okresie 1 grudnia 1975 r do dnia 30 września 2008 r wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Spółdzielni Pracy (...) w Ł., na stanowisku spawacz – monter instalacji wod-kan i co.

/świadectwo pracy – k. 8 akt ZUS/

W okresie 2 maja 1977 – 12 września 1979 r odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/kserokopia książeczki wojskowej – k. 7 akt kapitałowych/

Zgodnie z umową o pracę wnioskodawca został zatrudniony na stanowisku hydraulika- od 1 grudnia 1975 r .

W angażach z dnia 1.09.1980 r, 13. 11.1980, 29. 04.1982, 4.03.1983, 20.09.1983, 19.03.1986, 30.05.1986, 1.10.1986, 24.10.1987, 1.04.1988, 26.07.1988, 11.10.1988, 6.02.1989, 20.04.1989, 26.06.1989, 21.11.1989, 30.03.1990, 24.04.1990, 16.07.1990, 26.02.1991, 23.04.1991, 16.12.1991, 23.02.1992, 22.06.1992, 30.10.1992 widnieje stanowisko monter instalacji co i wk, z dnia 24.11.1993 r - monter instalacji co i wk, spawacz, z dnia 21.08.1989 – monter – spawacz, 26.07.1988 – monter kotłów.

/umowa, angaże – zał. akta osobowe – k. 39/

W dniu 20 listopada 1975 r zostało wystawione zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy na stanowisku hydraulik – spawacz.

/zaświadczenie – akta osobowe – zał. do akt – k. 39/

W dniu 24 kwietnia 1997 r zostało wystawione zaświadczenie lekarskie o zdolności do pracy wnioskodawcy na stanowisku hydraulik.

/zaświadczenie – akta osobowe – zał. do akt – k. 39/

Wnioskodawca w spornym okresie spawał instalacje stalowe. Trzeba było dostać się do instalacji, wyciąć ją.

Jak nie było zleceń w zakresie spawania to wykonywał inne czynności np. instalację wodociągową. Wycinał starą instalację i kładł nową. Było to w wykopach 1,6 m, studzienki były niżej ok 6-7 m. Praca w wykopach zajmowała ok. 1 % czasu pracy. Od kopania były inne brygady. Rzadko wykonywał czynności w studzienkach. Czyścił je.

Wykonywał pracę w szklarniach, wykonywał przy tym czynności spawalnicze.

Wykonywał czynności wewnątrz budynku w zależności od zleceń, robił tam np. centralne ogrzewanie. Pomagał np. powiesić grzejnik. Gwintował rury, składał kanalizację. Potem odbywał się biały montaż (umywalki, brodziki, baterie), którym też się zajmował.

Wnioskodawca spawał przeważnie gazowo. Przy spawaniu wydzielal się cyjanek. 80-90 % zajmowały mu czynności spawalnicze. Jako monter pracował 10% czasu pracy. Pracownicy otrzymywali mleko.

/zeznania wnioskodawcy – e – prot. z dnia 28 lutego 2018 r 00:02:40 – 00:21:02 w zw. z e – prot. z dnia 10 kwietnia 2018 r 00:01:24, zeznania świadków S. M. - e – prot. z dnia 28 lutego 2018 r 00:23:00 - 00:32:10, T. B. – 00:32:10 – 00:42:32, W. S. – 00:42 – 00:51:22 /

Zostało wystawione zaświadczenie /bez daty/ przez Spółdzielnię Pracy (...) w Ł., z którego wynika, że Z. W. (2) był zatrudniony w zakładzie od 1 grudnia 1975 r do 30 września 2008 r i w okresie od 1 grudnia 1975 do 31 grudnia 2003 r stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace/roboty/:

- roboty wodno – kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach – wykaz A dział V poz. 1 na stanowisku monter urządzeń i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych wymienionym w wykazie A, dział V, poz. 1 pkt. 8 oraz

- prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym – wykaz A dział XIV poz. 12 – na stanowisku spawacz gazowy wymienionym w wykazie A dział XIV poz. 12 pkt. 3 stanowiącym załącznik do uchwały nr 19/84 Zarządu Centralnego Związku Budowlanych Spółdzielni Pracy, w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w jednostkach organizacyjnych zrzeszonych w (...) Związku Budowlanych Spółdzielni Pracy.

/zaświadczenie – k. 7 akt ZUS/

Wnioskodawca nie otrzymał dodatku szkodliwego.

/karty wynagrodzeń – akta osobowe – zał. do akt 39/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje :

Odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U z 2017 r. poz. 1778 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Art. 184 ust. 2 stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Z przepisu art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że ubezpieczonym będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

W myśl art. 32 ust. 1a pkt. 1 przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Z kolei według ustępu 2 art. 32 dla celów ustalenia tych uprawnień za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia.

Zasady przechodzenia na wcześniejsze emerytury oraz wykazy stanowisk do tego uprawniających określa Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r., nr 8, poz. 43 z późn. zm).

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego. Dodatkowo § 1 ust. 2 rozporządzenia stanowi, iż właściwi ministrowie, kierownicy urzędów centralnych ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Analiza treści wykazu A stanowiącego załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że do prac wykonywanych w warunkach szczególnych należą wymienione w Dziale XIV (zatytułowanym „Prace różne”) pod poz. 12 „Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym”.

W wykazie tym do pracy w szczególnych warunkach zostały zaliczone roboty wodno-kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach (dział V „W budownictwie i przemyśle budowlanym”, punkt 1). Roboty wodno-kanalizacyjne, o których mowa we wskazanym powyżej punkcie muszą być wykonywane w głębokich wykopach to jest przy instalacjach znajdujących się poniżej gruntu, w sieciach kanalizacyjnych, studzienkach, instalacjach podziemnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2012 roku, sygn. akt II UK 103/11 Lex nr 1130388). Roboty wodno-kanalizacyjne nie są wykonywane w szczególnych warunkach jeżeli nie są wykonywane w głębokich wykopach.

R. wodno – kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach – na stanowisku monter urządzeń i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych są wymienione w wykazie A, dział V, poz. 1 pkt. 8 oraz prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym – na stanowisku spawacz gazowy są wymienione w wykazie A dział XIV poz. 12 pkt. 3 stanowiącym załącznik do uchwały nr 19/84 z dnia 24.04.1984 r Zarządu Centralnego Związku Budowlanych Spółdzielni Pracy, w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w jednostkach organizacyjnych zrzeszonych w (...) Związku Budowlanych Spółdzielni Pracy.

Wykaz ten stanowi - jako, że ma charakter informacyjny, techniczno-porządkujący, uściślający ogólne pojęcia istniejące w rozporządzeniu Rady Ministrów - swego rodzaju wskazówkę, dowód, że takie a nie inne czynności były przez pracownika istotnie wykonywane w szczególnych warunkach (wyrok Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2008 roku, I UK 192/07, Lex nr 447272).

Stosownie zaś do treści § 2 ust. 1 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach w nim określonych są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest - w myśl § 2 ust. 2 - świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione według określonego wzoru lub świadectwo pracy, w którym zakład pracy stwierdza charakter i stanowisko pracy w poszczególnych okresach oraz inne okoliczności, od których jest uzależnione przyznanie emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca spełnił warunki do uzyskania emerytury w zakresie wymaganego wieku i ogólnego stażu pracy oraz kwestii OFE. Organ rentowy jako okres pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w Ł. od 1 grudnia 1975 r. do 31 grudnia 1998 r. na stanowisku monter urządzeń instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych oraz na stanowisku spawacz gazowy, ponieważ na zaświadczeniu brak jest czasookresów zatrudnienia na poszczególnych stanowiskach pracy, udokumentowano wykonywanie pracy w szczególnych warunkach na różnych stanowiskach pracy z powołaniem się na różne działy i pozycje przepisu resortowego.

Odwołujący się wyrażał pogląd, że wykonywane przez niego w wymienionym zakładzie prace winny być zakwalifikowane głównie jako praca spawacza. Przyznał także, że wykonywał czynności montera.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii w pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę, iż regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym nawet zeznaniami świadków /por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. III UZP 5/85; uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84; wyrok Sądu Najwyższego z 30 marca 2000 r. II UKN 446/99, opubl. OSNAPiUS 2001, nr 18, poz. 562/. Dlatego też Sąd na okoliczność rodzaju i charakteru wykonywanych przez wnioskodawcę w spornym okresie czynności przeprowadził postępowanie

dowodowe obejmujące analizę złożonej do akt sprawy dokumentacji pracowniczej oraz zeznania zgłoszonych świadków, a także zeznania samego wnioskodawcy.

W sprawie o emeryturę w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych, gdzie przedmiotem ustaleń sądu ma być charakter zatrudnienia, dokonywanie ustaleń stanu faktycznego odbywa się z reguły poprzez przeprowadzenie dowodów osobowych oraz - o ile to jest możliwe - dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych. Osobowe źródła dowodowe (w tym zarówno zeznania świadków, jak i strony procesowej) muszą być skonfrontowane z istniejącą dokumentacją i dopiero uzyskanie przekonania graniczącego z pewnością co do przebiegu zatrudnienia, może pozwolić na pozytywne rozstrzygnięcie o prawie do emerytury. Ocena osobowych źródeł dowodowych musi być przy tym wolna od jakiegokolwiek dowolności, uwzględniając reguły logiki oraz zasady doświadczenia zawodowego./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 27 października 2016 r III AUa 41/16 LEX nr 2151525/

Zaznaczenia wymaga, że dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych). Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 listopada 2001 r., sygn. II UKN 598/00, opubl. OSNP 2003/17/419; por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2009 r. sygn. I PK 194/08, opubl. OSNP 2010/23-24/281/. Nie jest natomiast dopuszczalne uwzględnianie przy ustalaniu okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracy wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wymaganych do nabycia prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym, innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika, przez co tak zatrudniony nie spełniał koniecznego warunku dla uzyskania wcześniejszych uprawnień emerytalnych, jakim było stałe wykonywanie pracy szkodliwej w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na zajmowanym stanowisku pracy /por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2008 r. sygn. II UK 306/07, opubl. OSNP 2009/21-22/290/.

W orzecznictwie (por. np. wyrok z dnia 15 grudnia 1997 r., II UKN 417/97, OSNAPiUS 1998 nr 21, poz. 638) przyjmuje się, że nie korzysta z uprawnienia do emerytury w niższym wieku emerytalnym pracownik, który nie udowodnił, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Z rozważań zawartych w tym orzeczeniu należy wyprowadzić nadto wniosek, iż - ze względu na charakter omawianego świadczenia (wcześniejsza emerytura) - przepisy rozporządzenia należy wyklądać ściśle.

Pełne zatrudnienie w warunkach szczególnych pojmowane jest jako bezwzględna cecha tego zatrudnienia jako uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia emerytalnego. Możliwe jest przy tym łączenie w przebiegu dniówki prac o różnym charakterze polegające na wykonywaniu nie jednego, lecz kilku rodzajów prac w szczególnych warunkach, wymienionych w wykazie. W takim wypadku do czasu pracy w warunkach szczególnych zlicza się czas równoległe wykonywanych czynności tylko wtedy, gdy różne prace wszystkie łącznie lub każda z osobna odpowiadają pracom w szczególnych warunkach i wszystkie razem wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy./tak SA w Łodzi w wyroku z dnia z dnia 2 czerwca 2016 r., III AUa 1687/15, LEX nr 2062050/

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika, że zgodnie z umową o pracę wnioskodawca został zatrudniony na stanowisku hydraulika- od 1 grudnia 1975 r .W angażach z dnia 1.09.1980 r, 13. 11.1980, 29. 04.1982, 4.03.1983, 20.09.1983, 19.03.1986, 30.05.1986, 1.10.1986, 24.10.1987, 1.04.1988, 26.07.1988, 11.10.1988, 6.02.1989, 20.04.1989, 26.06.1989, 21.11.1989, 30.03.1990, 24.04.1990, 16.07.1990, 26.02.1991, 23.04.1991, 16.12.1991, 23.02.1992, 22.06.1992, 30.10.1992 widnieje stanowisko monter instalacji co i wk, z dnia 24.11.1993 r - monter instalacji co i wk, spawacz, z dnia 21.08.1989 – monter – spawacz, 26.07.1988 – monter kotłów.

Zatem stanowisko spawacza nie było stanowiskiem wiodącym.

Wnioskodawca w spornym okresie spawał instalacje stalowe, ale jak nie było zleceń w zakresie spawania to wykonywał inne czynności np. instalację wodociagową. Wycinał starą instalację i kładł nową. Było to w wykopach 1,6 m, studzienki

były niżej ok 6-7 m. Przy czym praca w wykopach zajmowała ok. 1 % czasu pracy. Jednocześnie rzadko wykonywał czynności w studzienkach. Wykonywał czynności także wewnątrz budynku w zależności od zleceń, robił tam np. centralne ogrzewanie. Pomagał np. powiesić grzejnik. Gwintował rury, składał kanalizację. Potem odbywał się biały montaż (umywalki, brodziki, baterie), którym też się zajmował.

Wnioskodawca przyznał, że 80-90 % zajmowały mu czynności spawalnicze. Zatem nie wykonywał tych prac w pełnym wymiarze czasu pracy, co znajduje potwierdzenie w dokumentacji osobowej. Przyznał też, że jako monter pracował 10% czasu pracy. Przy czym, by można było zaliczyć pracę na tym stanowisku do pracy w warunkach szczególnych, praca montera winna być wykonywana w głębokich wykopach, a z ustaleń wynika, że mogło to stanowić 1% czasu pracy.

Zatem oprócz czynności spawalniczych, czynności montera w głębokich wykopach, wnioskodawca wykonywał także inne prace, które nie mogą być zaliczone do pracy w warunkach szczególnych.

Na uwagę zasługuje też okoliczność, że wnioskodawca nie otrzymywał dodatku szkodliwego w spornym okresie, mimo, że karty wynagrodzeń przewidywały w tym zakresie stosowną rubrykę.

W istocie zostało wystawione zaświadczenie przez Spółdzielnię Pracy (...) w Ł., z którego wynika, że Z. W. (2) był zatrudniony w zakładzie od 1 grudnia 1975 r do 30 września 2008 r i w okresie od 1 grudnia 1975 r do 31 grudnia 2003 stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace/roboty/:

- roboty wodno – kanalizacyjne oraz budowa rurociągów w głębokich wykopach – wykaz A dział V poz. 1 na stanowisku monter urządzeń i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych wymienionym w wykazie A, dział V, poz. 1 pkt. 8 oraz

- prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowodorowym – wykaz A dział XIV poz. 12 – na stanowisku spawacz gazowy wymienionym w wykazie A dział XIV poz. 12 pkt. 3 stanowiącym załącznik do uchwały nr 19/84 Zarządu Centralnego Związku Budowlanych Spółdzielni Pracy, w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w jednostkach organizacyjnych zrzeszonych w (...) Związku Budowlanych Spółdzielni Pracy.

Jednakże nie precyzuje ono konkretnych okresów wykonywania pracy na poszczególnych stanowiskach, zaświadczenie nie ma także daty, nadto pozostaje w sprzeczności z zeznaniami samego wnioskodawcy i świadków.

Ponieważ warunek minimum 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach nie został spełniony, w konsekwencji na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd Okręgowy odwołanie jako bezzasadne oddalił.